

Één dag erfgenaam

(Heir today - Gone tomorrow)

Klucht in drie bedrijven

door

CHRIS PETZ

vertaling

Ben Anders

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ÉÉN DAG ERFGENAAM - HEIR TODAY GONE TOMORROW** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRIS PETZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PAT, een jonge vrouw

BILLY, een jonge man

NIGEL, een telegrambesteller

SHOESMITH, advocaat

MAM, de moeder van Billy

ANNIE, een jonge vrouw

JANE, secretaresse van Shoemith

P.C. CARTER, een jonge politieagent

Plaats van handeling:

De vrijgezellenflat van Billy.

EERSTE BEDRIJF: ochtend

TWEEDE BEDRIJF: onmiddellijk daaropvolgend

DERDE BEDRIJF: enige tijd later.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel stelt voor de vrijgezellenflat van Billy. Het achtertoneel wordt in beslag genomen door een keukentje, dat aan de woonkamer grenst en kan worden afgesloten met een gordijn. Het keukengedeelte dient bij voorkeur op een praktikabel te worden gebouwd. We zien o.a. een aanrecht, een koelkast, een kookplaat, planken aan de muur etc. In de woonkamer in de linker zijwand een deur naar de slaapkamer, in de rechter zijwand de voordeur, die naar het trapportaal leidt. Links achter in de hoek staat een ingebouwde garderobekast met een schuifdeur.

Het is ochtend. De kamer vertoont overduidelijk de sporen van een uitbundig feest: overal zwerven flessen, glazen, etenswaren en volle asbakken. Op de bank ligt een berg dekens.

Als het doek opgaat, begint de telefoon te rinkelen. De dekens komen in beweging en tenslotte komt het hoofd van een jonge vrouw tevoorschijn; het is Pat. Ze ontworstelt zich aan de dekens en blijkt slechts gekleed in een slipje en een beha. Eindelijk staat ze op, grijpt naar haar hoofd en gaat weer zitten. Het is onmiskenbaar, dat ze een levensgrote kater heeft. Ze schudt het hoofd en staat weer op, voorzichtiger ditmaal. Suizebollend loopt ze rond en zoekt onder kussens e.d. naar de telefoon.

PAT: Ja, ja, ik kom al. *(zoekt verder)* Waar is die rottelefoon? *(de telefoon zwijgt. Pat haalt haar schouders op en zakt neer op de bank)* O, mens! Wat een feest! *(staat op)* O, mens! Wat een kater...! *(zoekt tussen de glazen)* Niet één schoon glas meer. Nou ja, dat is ook niet zo verwonderlijk. *(pakt een halfvol glas en giet de inhoud in een ander glas)* Waar zou ik hier Norit kunnen vinden? *(kijkt om zich heen, ziet de keuken, gaat er naar binnen en zoekt in allerlei flessen en blikken)* Eens kijken ... Aardappelpuree, witte bonen, bruine bonen, snelkookrijst, witte bonen, bruine bonen, witte bonen in tomatensaus... Als hij daarop leeft, moet hij Norit in huis hebben... Bruine bonen, witte bonen, doperwten... Ah, Norit! Hebbes! *(sluit het gordijn voor de keuken. De telefoon begint weer te rinkelen)* Ja, ga je gang maar. Het is mijn telefoon niet.

BILLY *(achter)*: Ja, ja, ik kom. *(komt op uit de slaapkamer; hij heeft een laken omgeslagen en draagt een sleutel aan een ketting om de hals; evenals Pat heeft hij een stevige kater; zoekt)* Waar is die verdomde telefoon nou toch gebleven? *(hij ontdekt de telefoon, die op hetzelfde*

moment zwijgt) Nou ja, mij een zorg (*gaat op de bank zitten, kreunt en grijpt naar zijn hoofd; na een ogenblik kijkt hij op*) Norit! Dàt kan me redden... Een handjevol tabletten en ik ben weer bij de mensen. Met een helder hoofd ziet de wereld er heel anders uit en kunnen we er met volle kracht tegenaan! (*staat snel - te snel - op*) O! (*grijpt naar zijn hoofd en zoekt vervolgens naar een leeg glas, maar kan er geen vinden; pakt een halfvol glas op. Kijkt naar de inhoud, ruikt eraan, trekt een vies gezicht en giet de inhoud in hetzelfde glas, waar ook Pat haar glas in heeft geledigd; gaat dan naar de keuken en verdwijnt achter het gordijn*) O, neem me niet kwalijk! Neem me alsjeblieft niet kwalijk! (*komt terug uit de keuken en blijft dan plotseling staan*) Er staat een halfnaakte vrouw in de keuken!

PAT (*schuift het gordijn open*): Goeiemorgen. Ik ben Pat.

BILLY: Eh... goeiemorgen. Eh... ik ben Billy. Wat eh.... wat doe jij in mijn keuken?

PAT: Ik heb wat Norit ingenomen. Er is niet veel meer. Wil jij ook wat? (*neemt zijn glas en gaat ermee naar de keuken*) Of zal ik een blik bonen opentrekken, want daar heb je genoeg van.

BILLY (*met een blik van afkeer*): Nee, alsjeblieft niet! Maar wel graag Norit.

PAT (*gaat naar hem toe met een paar tabletjes en een glas water*): Of misschien een dubbele whisky? Ze zeggen, dat een borrel tegen de haarpijn wonderen doet.

BILLY (*neemt de tabletjes in*): Op het ogenblik voel ik me, of ik geen haar meer op mijn kop heb.

PAT (*lacht*): O, dat valt best mee. Wat een feest was dat gisteravond! Wat hebben we eigenlijk gevierd?

BILLY: Mijn verjaardag, denk ik. Ik ben eenentwintig geworden vandaag. Maar ik heb geen feest gegeven. (*kijkt om zich heen*) Wat is er in godsnaam gebeurd? Ik weet er niet veel meer van.

PAT: Dat verbaast me niks. Weet je nog, dat je in de kroeg geweest bent?

BILLY: Ja, ja, dat weet ik nog. Ik had net gegeten.

PAT: Witte bonen in tomatensaus met snelkookrijst?

BILLY: Ja. Hoe weet je dat?

PAT: O... vrouwelijke intuïtie. Je had je vrijgezellenmaaltijd achter de kiezen en toen kreeg je opeens zin om af te zakken naar 'De Pereboom' en een paar biertjes te pakken.

BILLY: Ja. Het was er stampvol. Er waren een paar mensen die ik ken van gezicht, maar ik begrijp nog niet, wat voor mij de aanleiding geweest kan zijn om een feestje te bouwen.

PAT: Nou, toen wij de kroeg binnenkwamen, was je anders in een

tamelijk vrolijke stemming.

BILLY: Wij?

PAT: De meiden en ik. Carol, een collega van me, gaat trouwen en daarom hadden we gisteravond een geitenfuif.

BILLY: En toen jullie in 'De Pereboom' kwamen, was ik al stevig aangeschoten?

PAT: Om je de waarheid te zeggen: je was als een kanon! Er was daar een mannenfuif aan de gang en jij stond in het midden met een pint bier op je hoofd en je deed de waaiersdans met twee bierviltjes.

BILLY: Dat is niet mijn gewoonte.

PAT: Dat was goed merkbaar.

BILLY: Maar hoe ben ik dan zo ver gekomen?

PAT: Nou, je weet hoe dat gaat met mannen onder elkaar. De een of andere dwaas begint de restjes in de glazen van de anderen te gieten en dan is er een argeloze idioot, die teut wordt.

BILLY: En ik was de argeloze idioot?

PAT: Precies.

BILLY: En verder?

PAT: Tegen sluitingstijd was iedereen in een bovenste beste stemming en waren we met zijn allen, met jou aan het hoofd, bezig om de kroeg leeg te drinken... De kastelein riep: "Hoogste tijd" en jij zei: (*imiteert een dronkeman*) "Laneme naar mijn huis gaan." En dat hebben we gedaan.

BILLY: Juist, ja... Dat verklaart het feest. Ik veronderstel, dat ik gewoon omgevallen ben en dat een paar van die knullen me naar bed gebracht hebben.

PAT: Het eerste: ja. Het tweede: nee.

BILLY: Maar hoe...?

PAT: Je bent inderdaad meteen in elkaar geklapt. Hier... (*wijst op de bank*) en daar hebben we je rustig laten liggen... Toen iedereen weg was, heb ik je naar bed gezeuld.

BILLY: Dat is erg aardig van je. Dat waardeer ik bijzonder, maar nu moet ik me gaan aankleden. Ik verwacht straks bezoek en dan moet ik er fatsoenlijk uitzien. (*staat op en verdwijnt in de slaapkamer, maar komt onmiddellijk weer terug; blijft bij de deur staan, kijkt onder zijn laken, snakt in afgrijzen naar adem en trekt het laken strak om zich heen*) Ik heb niks aan!

PAT: Wil je me verleiden?

BILLY: Helemaal niet! Begrijp je me niet? Onder dit laken ben ik spiernaakt!

PAT: Je bedoelt, dat je het op het ogenblik het midden houdt tussen Lady Godiva en Julius Caesar...

BILLY: Dat is niet iets om grapjes over te maken. Jij hebt me vannacht spiernaakt uitgekleet...

PAT: Piemelnaakt!

BILLY: ...en... en je hebt je staan vergapen aan de aanblik van mijn weerloze naaktheid...

PAT: Zeg, doe me een plezier! Ik heb meer naakte kerels gezien dan jij blikken bonen leeg gegeten hebt.

BILLY: Wat? Wat ben jij dan in godsnaam voor iemand?

PAT: Ik ben verpleegster.

BILLY: O... Neem me niet kwalijk...

PAT: In een psychiatrische inrichting.

BILLY: Hm...?

PAT: O, dat is niet zo erg als het lijkt. Maak je over mij geen zorgen. Ik weet mijn vrije tijd heus wel in een vrolijker omgeving door te brengen. *(trekt plagend aan een punt van het laken)* Pas maar op, als je je niet rustig houdt, heb ik jou vandaag of morgen ook als patiënt. In de slaapkamer liggen je kleren keurig netjes opgevouwen op de stoel bij het raam. *(gaat naar de garderobekast en schuift de deur open)* Je broek is hier. *(haalt er een broek uit)* Alsjeblieft. *(geeft hem de broek)* Ga je aankleden.

BILLY *(neemt de broek van haar aan)*: Dank je... *(gaat de slaapkamer in, maar spreekt onderwijl door)* Heb je me echt niet misbruikt vannacht? Dat is heel erg belangrijk voor me, weet je...

PAT: Natuurlijk niet, halve gare. Schiet nou maar op en kleet je aan...

BILLY *(op uit de slaapkamer in zijn onderbroek met de rest van zijn kleren over zijn arm)*: Waarom ben jij eigenlijk zo gekleed?

PAT: Je bedoelt waarschijnlijk, waarom ik zo ontkleed ben? Dat is eigenlijk heel eenvoudig. Ik heb je al gezegd, dat jouw feestje nogal wild was.

BILLY *(kleedt zich verder aan)*: Het spijt me dat ik het gemist heb.

PAT: Van het één kwam het ander... Er was een knaap die een plaat oplegde en wedde dat ik niet durfde te strippen. Het was een knul die erg overtuigd was van zichzelf, je kent dat soort wel... die altijd bezig zijn om anderen uit te dagen. Dus ik dacht: "Goed, makker. Nou heb je je gelijke gevonden" en ik heb zijn uitdaging aangenomen.

BILLY: Wat heb je dan gedaan?

PAT: Ik zei tegen hem: "Oké, ik doe het, als jij het ook doet."

Toen had hij geen keus, wel?

BILLY *(barst uit)*: Wil je daarmee zeggen dat er, terwijl ik hier stomdronken op de bank lag, naakte mannen en vrouwen in een orgie van wilde extase om me heen liepen te steigeren?

PAT: Helemaal niet. Hij begon al te aarzelen tegen de tijd dat hij aan zijn

T-shirt toe was, maar toen zijn slip aan de beurt kwam, wist hij niet hoe hij zich draaien moest om er onderuit te komen. Gelukkig voor hem, en voor mij, was de hulp nabij.

BILLY: Wel?

PAT: Een van zijn vrienden zette de plaat af.

BILLY: Dus we hoeven alleen de plaat maar op te zoeken, we spelen hem terug, dan kan je je aankleden en naar huis gaan.

PAT: Ik ben bang dat het zo gemakkelijk niet is.

BILLY: Nee, dat zal wel niet... Waarom eigenlijk niet?

PAT: Toen ze weg waren en ik jou naar bed gebracht had, merkte ik dat mijn kleren spoorloos waren. Ik denk dat de knaap die ik voor joker heb gezet, ze uit wraak heeft meegenomen.

BILLY: Geweldig! Enorm! Fantastisch! Dat is het absolute einde! Dat ontbrak nog net aan mijn geluk.

PAT: Wat is er nou aan de hand?

BILLY: Kijk... eh....

PAT: Pat.

BILLY: Pat, ik moet je iets vertellen.

PAT: Ik weet het. Je bent een zoon van Jack the Ripper en je gaat me in stukken hakken en in de steeg hiernaast gooien.

BILLY: Om Godswil!

PAT: Neem me niet kwalijk. Wat wilde je me vertellen?

BILLY: Misschien kan ik het beste beginnen bij het begin.

PAT: Graag.

BILLY: Nou, om te beginnen weet ik niet wie mijn vader is. Hij en Mam waren niet getrouwd.

PAT: Je bedoelt, dat je een eh...

BILLY: Ja.

PAT: Daar hoef je je niet voor te schamen.

BILLY: O, dat doe ik ook niet. Maar je begrijpt zeker wel, wat er gebeurde, toen het duidelijk werd dat er bij Mam op het dak een ooievaar aan het nestelen was?

PAT: Paps smeerde 'm?

BILLY: Alsof de duivel hem op de hielen zat. We hebben nooit meer iets van hem gehoord of gezien.

PAT: En jij en Mam bleven alleen achter...

BILLY: Met tante Ethel.

PAT: Tante Ethel?

BILLY: Tante Ethel. Tante Ethel was gek op me. Ze noemde me haar kleine Willy. Ik denk dat ze medelijden met me had. In ieder geval, toen ze stierf, liet ze me al haar aardse goederen na.

PAT: Een heleboel waardeloze rommel, een paar sieraden die alleen

maar gevoelswaarde hadden en eer, spaarbankboekje met vijftig pond.

BILLY: Integendeel! Toen tante Ethel stierf, bleek ze tot ieders verbazing steenrijk te zijn... en ze liet me een groot bedrag aan geld na.

PAT (*kijkt om zich heen*): Nou begrijp ik dat je je zo'n prachtige villa kan veroorloven. Verklaar je nader.

BILLY: Dat is het 'm juist. Er was één voorwaarde aan verbonden.

PAT: Dat is altijd zo.

BILLY: Ik zou de beschikking over het geld krijgen, als ik eenentwintig was.

PAT: Dat is vandaag! Van harte!

BILLY: Op voorwaarde, dat ik tot die tijd eh... kuis bleef.

PAT: Kuis?

BILLY: Ja, je weet wel... Ze wilde niet dat ik dezelfde fout maakte als Mam en Paps.

PAT: Maar ik begrijp nog altijd niet, waarom je je daar zo nerveus over maakt.

BILLY: Luister nou eens. Als er iemand komt en ze zien hoe jij erbij loopt, zullen ze moeilijk kunnen aannemen, dat ik me de avond voor mijn eenentwintigste heb gedragen als een kuise Jozef.

PAT: O, dat is vreselijk!

BILLY: Vertel mij wat!

PAT: En wat gebeurt er dan met het geld?

BILLY: Dan gaat alles naar mijn moeder.

PAT: Is dat zo erg?

BILLY: Dat is héél erg...! Als Mam het geld in handen krijgt, zie ik er geen cent van.

PAT: Verdient ze het eigenlijk niet, na al die jaren dat ze heeft moeten ploeteren om voor jou te zorgen?

BILLY: Ze heeft helemaal niet voor me gezorgd. Ze heeft het testament betwist, toen tante Ethel stierf, maar dat heeft niet veel uitgehaald... Toen ze begreep dat ze de zaak ging verliezen, heeft ze me praktisch verstoten. Ik heb mijn kinderjaren doorgebracht bij verschillende verre familieleden, die nou niet bepaald stonden te juichen, als ze bericht kregen dat het hun beurt was om me een poosje in huis te nemen.

PAT: Ik begrijp hoe je je voelt. Nee, niemand mag aan de weet komen dat ik vannacht hier geweest ben.

BILLY: Natuurlijk niet. (*de telefoon gaat over. Billy neemt de hoorn op*) Hallo... Ja, daar spreekt u mee... Vandaag?... Ja... Nu direct?... Ja, juist, ja... (*legt de hoorn neer*) O, verdomme!

PAT: Wat is er?

BILLY: Dat was de secretaresse van de advocaat. Hij is op weg hierheen

in verband met het testament.

PAT: En ik ben er nog.

BILLY: Zonder kleren en hij kan elk ogenblik hier zijn. *(er wordt op de voordeur geklopt)* Ik had niet verwacht dat hij zo snel zou zijn...! Verberg je, vlug! *(Pat verdwijnt in de keuken en sluit het gordijn. Billy doet de voordeur open. Voor de deur staat Nigel, een telegram besteller. Het is een jongeman met een brutaal gezicht. Voor het verdere verloop van het stuk is het noodzakelijk dat hij ongeveer hetzelfde postuur heeft als Pat)*

NIGEL: Mogge, meneer. Telegram voor meneer William Nelson.

BILLY: Dat ben ik. *(neemt het telegram aan)*

NIGEL *(houdt hem een reçu voor)*: Azzu hier meschien effe wil tekene, meneer. Voor ontvangst, begriip u?

BILLY: Heb je een pen?

NIGEL: Nee, et spijt me, meneer.

BILLY: O, kom even binnen, dan zoek ik er een op.

NIGEL *(komt de kamer binnen en sluit de deur)*: Een geweldig feest gistravond, meneer.

BILLY: Ja. Ik eh... ik geloof het ook. *(zoekt)* Waar heb ik nou toch die...? Heb je echt geen pen?

NIGEL: Nee, heus niet. Et spijt me ontzettend.

BILLY: Ik zal even in de slaapkamer kijken.

NIGEL: Al nuchter, meneer?

BILLY: Ja, zo ongeveer. *(af in de slaapkamer en laat de deur openstaan)*

NIGEL *(gaat op de bank zitten)*: Ik weet nie, ovvu et zich nog herinnert, maar u had em flink om, meneer. Eerst die waaierdans beneje in de kroeg en toen heb u ons allemaal mee hiernaartoe genome. *(Billy komt langzaam de slaapkamer uit met een blik van verwondering op zijn gezicht)* Et verbaast me niks daddu in mekaar geklapt ben.

BILLY: Was jij gisteravond ook hier?

NIGEL: Jazeker, meneer. We zijn in 'De Pereboom' begonne met een vrijgezellenfuif vamme maat en we benne hier geëindigd. Dat was ook een mooi feessie! Der was hier een poes, een echte wilde meid, en ik heb metter gewed dassie nie durrefde te strippe. U zal nooit kenne raje wat ze zee.

BILLY: Geen flauw idee.

NIGEL: Ze zee: "Ik doet et, as jij et ook doet." Een brutale dondersteen. Nou ja, tis goed afgelope ... Een vamme maats zette gelukkig de grammefoon af. Maar ze had me intusse mooi de zenuwe op me lijf gejaagd. Ik kijk wel link uit, voor ik nog es zoiets zeg. Maar ze heb et gewete...! Ik heb al der klere meegepikt en in de wage vamme maat geflikkerd. *(Billy heeft zich tijdens de voorgaande tekst van Nigel hoe*

langer hoe meer opgewonden en is achter de bank gekomen. Nigel is zich van geen kwaad bewust) Et zal mijn benieuwe, waar ze vannacht gebleve is.

BILLY (*stort zich op Nigel en sleurt hem overeind*): Stomme hond!

NIGEL: Hé! Wacht es effe!

BILLY: Ik heb veel zin om je de trap af te donderen!

NIGEL (*bevrijdt zich uit de greep van Billy*): Rustig an, meester.

BILLY: Niks rustig aan, rotzak die je bent!

NIGEL: Wat heb ik tan gedaan?

BILLY: Wat je gedaan hebt? Je hebt mijn zestigduizend piek naar de bliksem geholpen, dát heb je gedaan!

NIGEL: Wat? Hoe kom je der bij? Geen luizige cent heb ik angeraakt, idioot!

BILLY: Vuile armoedzaaier!

NIGEL: Help! Help! (*net op het moment dat Billy op het punt staat om Nigel te lijf te gaan, verschijnt Pat*)

PAT: Billy! (*Billy laat zijn opgeheven hand zakken, kalmeert enigszins en verwijdert zich van Nigel*) Daar schieten we ook niks mee op, vind je wel?

NIGEL: Godsamme! Daar heb-ie haar ook!

PAT: Ja, daar heb-ie haar ook.

NIGEL: Ben jij vannacht hier gebleve?

PAT: Ja.

NIGEL (*tot Billy*): Nou eh... daar mag-ie me dan wel voor bedanke.

BILLY (*weer woedend*): Ik zweer je dat ik je al je botten breek...

NIGEL (*maakt zich uit de voeten*): Hou em tege!

PAT: Billy!

BILLY: O, verdomme! Wat moeten we doen?

NIGEL: Luister nou es effe. Et spijt me, azzik de oorzaak ben van moeielijkhede...

BILLY: Moeilijkheden?

NIGEL: ...maar zou je me uit kenne legge, wat er an de hand is? Ik weet nie waddik gedaan heb, maar azzik iets ken doen om et goed te make

...

PAT: Ga zitten, dan zal ik het je vertellen. (*Nigel gaat zitten*) Wil je iets drinken?

NIGEL: Nou, graag. Een borreltje wil der altijd wel in. (*Pat geeft hem het glas, waarin Billy en zij hun glas hebben leeggegoten*) Dank u. (*neemt een slok en snakt naar adem*) Godsamme...! Wat is tat voor spul?

BILLY: Rattengif, geloof ik. (*Pat werpt hem een dreigende blik toe*) Nee, het is goed. Ik maakte maar een geintje.

NIGEL (*neemt weer een slok*): Nou, et smaakt eigenlijk helemaal nie zo

gek. *(neemt nog een slok)* Heb-ie daar nog meer van? *(kijkt om zich heen, pakt een fles en schenkt zijn glas vol)*

BILLY: Je schijnt nogal dorst te hebben.

NIGEL *(negeert de opmerking van Billy)*: Nou veruit, schatje... Jij zou me vertellen, waar ik in de fout ben gegaan, toen ik Cupido speelde voor jou en die jarige knaap daar.

PAT: Als je zo doorgaat, kan ik er niet voor instaan, dat hij je geen pak op je donder geeft.

NIGEL: Goed, goed, goed... *(schenkt zijn glas weer vol)* Geen woord meer. Spuit maar op. *(Billy kijkt hem vragend aan)* Het verhaal, bedoel ik. Wat er fout zit, man!

PAT: Het is eigenlijk heel eenvoudig. Billy is vandaag ééneentwintig geworden. *(Nigel heft zijn glas en drinkt)* Nou, goed. Als hij tot zijn eenentwintigste kuis zou blijven...

NIGEL: Kuis...? Wat bedoel-ie?

PAT: Nou, als hij niet eh... *(fluistert hem iets in het oor. Nigel grijnst)* ...staat hem een heel grote erfenis te wachten.

NIGEL: O... Dat zijn netuurlijk die zestigduizend balle waar die et over had.

PAT: Precies.

NIGEL: Dus toen ik hier gistravond bekant in me blootje stond, was hij...

BILLY *(woedend)*: Dat ben ik nog!

NIGEL: Godsamme! Eenentwintig en nog nooit... *(fluit en schenkt zijn glas nog eens vol)* Nou, meester... *(heft het glas)* Wat je nooit gehad heb, dat mis-ie ook nie, zegge ze. *(Billy vliegt overeind. Pat drukt hem terug in zijn stoel)* Maar wacht es effe. Is-ie nou nog eh... k-kuis? *(Pat knikt instemmend)* Dan is ter toch niks an de knikker?

PAT: De advocaat kan elk ogenblik hier zijn.

NIGEL: Nou, en?

PAT: Kijk eens om je heen. Wat zie je dan?

NIGEL: De restante van een prachtig feessie.

PAT: En verder?

NIGEL: De heer des huizes die een gezicht trekt of tie ze bille heb verbrand.

PAT: Hm-mm.

NIGEL: En jij eh... hoe zegge ze dat? In eh... in hoge mate van ontkleding.

PAT: En welke conclusie zal die advocaat daar uit trekken?

NIGEL: Dezellefde azzik waarschijnlijk. Dat jij en hij een... *(als het tot hem doordringt, wat dit inhoudt)* O, verdomme...!

BILLY *(klapt in zijn handen)*: Ah, het brein van de meester! Is het eindelijk tot je doorgedrongen?

NIGEL (*schenkt zijn glas weer vol*): Ken ik soms erreges mee hellepe?

BILLY: Schenk nog eens in, dan kom je misschien op een idee.

NIGEL: Graag. (*kijkt naar zijn volle glas, vervolgens naar Billy, haalt dan zijn schouders op; tot Pat*) Werom gaat jij nie na huis, voordat die rechsverkrachter hiero komt opdrave?

PAT: Dat kan toch niet! Jouw maat rijdt rond met mijn kleren in zijn wagen...

NIGEL: Kejje nie erreges wegkruipe?

BILLY: Nee, dat is te riskant in zo'n klein huis.

NIGEL: Nou, dan bejje opgezadeld met een mooi perbleem, vader.

PAT: Je bedoelt toch zeker, dat wij opgezadeld zijn met een mooi probleem, niet? Als jij vannacht niet zo leuk was geweest, had deze arme onschuldige jongen zich over een half uur een vermogend man kunnen noemen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto